

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**B. Haymonis, Episcopi Ante DCCC. Circiter Annos
Halberstadensis, Historiae Ecclesiasticae, Sive De Rerum
Christianarum Memoria, Libri X**

Haimo <Halberstadensis>

Helmestadi[i], 1671

Cap. II. Commendatio errorum Arrii, & de Homousion.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10968

lius sicut est. Propter nos enim factus est, & nos per eum, tanquam per instrumentum, creavit Deus; & nequaquam substitisset, nisi nos Deus facere voluisset. Non ergo naturaliter est Dei filius, nec aliquam habet ad Deum proprietatem, quando etiam ipsum, naturæ mutabilis existentem, propter moderationem, diligentiam, & virtutem, non mutatum ad deterius, elegit Deus: cum etsi Paulus & Petrus ad hoc pervenissent, nihil Iesus posset ab horum filiatione differre. Hic ergo Arrii blasphemus error Ecclesiam conturbat, quæstio latius innotescit; quam Alexander Alexandrinus Episcopus, persequens Arrium, Zelo fidei innotescere facit. Sermo pervenit usque ad Principem Constantinum. Tunc ille ex sententia Sacerdotum apud urbem Niceam convocat Episcopale Concilium, ibique trecentis decem & octo Episcopis residentibus cæterisque honorabilibus personis, Philosophis ac Dialecticis, & opinatissimis quibuscunque Scholasticis, Arrium adesse jubet, ac de eius propositionibus & quæstionibus judicari. *Ex utraque Historia permutatum.*

C A P. II.

Commendatio errorum Arrii, & de Homoufion.

Tunc de fide ibidem subtiliter differitur, errorque Arrii condemnatur manifestis scripturarum dictionibus, quia & Deo filius naturaliter unigenitus est Verbum, virtus, sapientia solius patris, & Deus verus, Sicut Ioannes ait, *splendor gloria; & figura substantiæ Pa-*

tia Patris. Verum post diuturnum multumque tractatum placet omnibus *Homouſion* ſcribi debere, id eſt, *ejuſdem cum patre ſubſtantia* filium confiteri. Deſertur ad *Constantinum Sacerdotalis Concilii ſententia*, quam ille ut à Deo prolatam veneratur, & contradicentibus comminatur exilium. Exemplum autem ſententiæ vel *Nicenæ fidei* eſt huiuſmodi.

C A P. III.

Nicena fides.

Credimus in unum Deum Patrem omnipotentem, omnium viſibilem & inuiſibilem factorem. Et in unum Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum, Filium Dei, natum ex patre unigenitum, hoc eſt, ex ſubſtantia Patris, Deum ex Deo, lumen ex lumine, Deum verum ex Deo vero, natum non factum, homouſion Patri, hoc eſt, *ejuſdem cum Patre ſubſtantia*, per quem omnia facta ſunt, quæ in cælo & quæ in terris. Qui propter nos homines, & propter noſtram ſalutem, de cælis deſcendit, & incarnatus eſt, homo factus. Paſſus eſt, & reſurrexit tertia die, & aſcendit in cælos: inde venturus iudicare vivos & mortuos. Dicentes autem: Erat aliquando, quando non erat, & antequam naſceretur; vel non erat, antequam fieret; aut quia ex non exſtantibus factus eſt, aut ex alia ſubſtantia, vel ſubſiſtentia; dicentes etiam aut convertibilem, aut mutabilem filium Dei, hos anathematizat *Catholica & Apoſtolica Eccleſia*. Hanc venerabilem fidem trecenti decem & octo Epilcopi amplexi ſunt, inter quos major adhuc numerus erat *Confellorum Chriſti* &

M

ſti &